

แนวทางการอนุรักษ์และพัฒนา กีฬามวยไทยของจังหวัดศรีสะเกษ
Conservation process and development of Maui Thai athlete in
Sisaket Province

ศาสตราจารย์

Sakorn kaewsamut

สาขาวิชาพลศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ

Master of Physical Education, Faculty of Education, Sisaket Rajabhat University

sakorn2630@gmail.com

Received: August 24, 2023

Revised: January 4, 2024

Accepted: January 22, 2024

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาแนวทางการอนุรักษ์และพัฒนา กีฬามวยไทยในจังหวัดศรีสะเกษ โดยกลุ่มตัวอย่างเป็นหัวหน้าค่ายมวยไทย จำนวน 15 คน โปรโมเตอร์จัดการแข่งขัน จำนวน 10 คน และนักมวยไทยจำนวน 20 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นค่าร้อยละ (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) ผลการวิจัยพบว่า 1) แนวทางการอนุรักษ์และพัฒนา กีฬามวยไทยจากหัวหน้าค่ายมวยไทยในจังหวัดศรีสะเกษ หัวหน้าค่ายมวยไทยต้องมีความเป็นธรรมกับนักมวยและผู้ฝึกสอน อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา คือ การบริหารจัดการด้านรายได้ของผู้ที่เกี่ยวข้อง ต้องมีความชัดเจน เพื่อส่งเสริมสนับสนุนให้นักกีฬามวยได้พัฒนาตัวเองอย่างเต็มศักยภาพ การบริหารจัดการค่ายมวย ความสะอาด ความปลอดภัยต่อนักกีฬาขณะทำการฝึกซ้อม ต้องมีอุปกรณ์กีฬามวยเพียงพอได้มาตรฐาน 2) แนวทางการอนุรักษ์และพัฒนา กีฬามวยไทยจากโปรโมเตอร์จัดการแข่งขันในจังหวัดศรีสะเกษ พบว่า โปรโมเตอร์ควรจัดสถานที่ในการแข่งขันกีฬามวยไทยให้มีความสะดวก การจัดสภาพแวดล้อม สถานที่จัดการแข่งขันให้มีความน่าสนใจ โปรโมเตอร์จัดการแข่งขันจะต้องมีความน่าเชื่อถือ มีความเป็นกลางกับนักกีฬาทั้งสองฝ่าย มีการส่งเสริมการจัดการแข่งขันอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ เพื่อให้ นักกีฬาได้มีโอกาสในการพัฒนาตนเอง ส่งเสริมสนับสนุนนักมวยที่มีความสามารถให้มีชื่อเสียงและรายได้มากขึ้น 3) แนวทางการอนุรักษ์และพัฒนา กีฬามวยไทยจากนักกีฬามวยไทยในจังหวัดศรีสะเกษ พบว่า การส่งเสริมให้นักกีฬามวยไทยได้เล่นกีฬาควบคู่กับโอกาสทางการศึกษา ส่งผลในอนาคตหลังจากเลิกเล่นกีฬาเพื่อนักกีฬาจะได้มีอาชีพหรืองานที่มั่นคง การเข้าร่วมการแข่งขันควรมีค่าตอบแทนให้กับนักกีฬาอย่างเหมาะสมเพื่อให้เกิดแรงจูงใจ สถานที่ฝึกซ้อมสำหรับผู้สนใจควรมีให้มากขึ้นเพื่อเพิ่มโอกาสในการเข้าถึงได้ง่าย ควรจัดให้มีการแข่งขันเพื่อให้ นักกีฬาได้เข้าร่วมแข่งขันอย่างสม่ำเสมอ สนับสนุนด้านอุปกรณ์การฝึกซ้อมจากหน่วยงานภาครัฐและเอกชน ผู้บริหาร ผู้นำชุมชน หัวหน้าค่ายมวย หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง รวมถึงมีสวัสดิการที่ดีแก่นักมวย

คำสำคัญ: การอนุรักษ์ การพัฒนา กีฬามวยไทย จังหวัดศรีสะเกษ

Abstract

The research objective was to study the guidelines to preserve and develop Thai boxing sports in the province of Sisaket. The samples were 15 heads of Thai boxing camps, 10 boxing promoters, and 20 Thai boxers. The statistics used were percentage, mean, and standard deviation. The study found that 1) the boxing camp heads were to be friendly, fair and kind to boxers and boxing trainers. The management of incomes was to be transparent and the boxers' potential should be utilized to their full level. Maximum attention should be given to hygiene and security of boxers. Furthermore, necessary equipment should be procured and sufficient. 2) The facilities meant for Thai boxing should be convenient and favorable to the sports. The competition should be more attractive and more reliable. 3) Thai boxing athletes should be able to access quality education to ensure their future career. Also equally important was the social welfare.

Keywords: Preservation, Development, Thai boxing athletes, Sisaket Province

บทนำ

กีฬามวยไทยเป็นวัฒนธรรมไทยและเป็นมรดกของชาวไทยที่มีประวัติในการสืบทอดมาอย่างยาวนานมีการพัฒนาและเปลี่ยนแปลงตามยุคสมัย แต่ยังคงไว้ซึ่งรูปแบบ และมีอัตลักษณ์ของกีฬาชนิดนี้อยู่ในปัจจุบันหน่วยงานภาครัฐและเอกชนได้สนับสนุนกีฬามวยไทยทำให้ได้รับความสนใจจากนานาประเทศ ซึ่งได้รับความนิยมเป็นที่แพร่หลาย เกิดกิจกรรมที่หลากหลายที่มีกิจกรรมทางมวยไทย ทั้งการฝึกซ้อมเพื่อออกกำลังกายและเพื่อการแข่งขันมีเวทีสำหรับแข่งขัน ทั้งเวทีชั่วคราวหลายเวที เวทีมาตรฐานที่มีการแข่งขันอยู่อย่างต่อเนื่องและยาวนาน มีค่ายมวยที่เกิดขึ้น ในทั้งกรุงเทพฯ และต่างจังหวัด อีกทั้งในต่างประเทศมีการตั้งชมรมและองค์กรมวยไทยในต่างประเทศมากมาย ทำให้ชาวต่างชาติเข้าใจวัฒนธรรมประเพณีของคนไทยมากขึ้นรวมทั้งชื่นชมและหวงแหนศิลปะมวยไทยเหมือนคนไทยมวยไทยจึงเปรียบเสมือนศิลปะที่สร้างขึ้นมาเพื่อสำหรับมวลชน นอกจากคุณค่าด้านวัฒนธรรมแล้ว ยังส่งผลต่อด้านเศรษฐกิจที่มีรายได้เข้าประเทศ และส่งผลให้นักกีฬามวยไทยมีค่าตอบแทน มีอาชีพ สามารถเลี้ยงตนเองและครอบครัวได้ แต่อีกด้านหนึ่งความนิยมของเยาวชนรุ่นใหม่ กับกีฬามวยไทยเริ่มมีน้อยลง เนื่องจากบางส่วนคิดว่ามวยไทยเป็นกีฬาที่มีความรุนแรง และอันตรายทำให้ผู้ปกครองหรือเยาวชนเองไม่สนใจที่จะศึกษา ส่งผลในอนาคตทำให้กีฬาที่มีต้นกำเนิดในประเทศไทยลดความนิยมลง หากเยาวชนไม่สนใจและขาดการสนับสนุน จะทำให้กีฬามวยไทยหายไปจากประเทศไทยก็เป็นไปได้ ดังนั้นในทุกภาคส่วนควรให้ความสนใจและส่งเสริมสนับสนุนให้ความรู้แก่เยาวชน เพื่อเป็นการอนุรักษ์เพื่อให้คงอยู่กับคนไทยตลอดไป ทั้งนี้นโยบายการพัฒนากีฬาของประเทศไทยก็ให้ความสำคัญเช่นกัน

การอนุรักษ์วัฒนธรรมและการสืบทอดศิลปะมวยไทยเป็นเรื่องที่มีความสำคัญเนื่องจากศิลปะแขนงนี้เป็นศิลปะประจำชาติที่มีการสืบทอดกันมาเป็นระยะเวลาช้านาน และแนวโน้มที่เยาวชนรุ่นใหม่ให้ความสนใจน้อยลงจำเป็นต้องได้รับการส่งเสริมสนับสนุน เพื่อคงอยู่และมีวิธีการสืบทอดจากรุ่นต่อรุ่นที่ประสิทธิภาพ ในระยะหลังมวยไทยได้รับความนิยมจากชาวต่างชาติ และมีการจัดการแข่งขันในต่างประเทศหลายรายการในแต่ละปี แต่ในระบบการศึกษาไทยยังไม่ได้บรรจุให้มีการเรียนการสอน มีเพียงโครงการหรือกิจกรรมบางสถานศึกษา ส่วนใหญ่จะเน้นเพื่อการแข่งขันเป็นอาชีพ ซึ่งเป็นคนส่วนน้อย ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจศึกษาแนวทางการอนุรักษ์มวยไทยจากหัวหน้าค่ายมวยที่เปิดทำการสอนเพื่อการแข่งขัน นักกีฬาที่ขึ้นทะเบียนเป็นนักกีฬาอาชีพ และผู้ตัดสินมวยไทยในจังหวัดศรีสะเกษ เพื่อเป็นแนวทางที่จะสามารถนำมาเผยแพร่ให้ได้รับความรู้ในวงกว้างต่อไป

พระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ (พระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ, 2553) มาตรา 4 ระบุว่า “วัฒนธรรม” หมายถึง วิธีการดำเนินชีวิต ความคิด ความเชื่อ ค่านิยม จารีตประเพณี พิธีกรรมและภูมิปัญญา ซึ่งกลุ่มชนและสังคมได้ร่วมสร้างสรรค์ สังคม ปลูกฝัง สืบทอด เรียนรู้ปรับปรุง และเปลี่ยนแปลง เพื่อให้เกิดความเจริญงอกงาม ทั้งทางด้านจิตใจและวัตถุ อย่างสันติสุขและยั่งยืน รวมถึง (ฉัตรมงคล ปิยจารุพร, 2562) วิถีชีวิตของชุมชนและสังคมที่แสดงออกในรูปแบบการดำรงชีวิต ขนบธรรมเนียม ประเพณี และความเชื่อ ถือว่าเป็นมรดกของชุมชนและสังคมที่มีการสั่งสมมาอย่างยาวนาน จึงต้องมีการอนุรักษ์และสืบทอดทางวัฒนธรรมให้คงอยู่ต่อไปโดยการสืบทอดทางวัฒนธรรมถือว่าเป็นกระบวนการเรียนรู้และพัฒนาของมนุษย์ มีเป้าหมายเพื่อรักษาอัตลักษณ์ของแบบแผนความคิดความเชื่อ วิถีทางและแนวปฏิบัติของตนเองไว้ อันเป็นกระบวนการที่มีลักษณะเลื่อนไหลและเดินทางอย่างต่อเนื่องกันไป การพัฒนาและให้ความสำคัญด้านกีฬายังเป็นแนวทางในการพัฒนามนุษย์เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาสังคมและประเทศชาติต่อไป แผนพัฒนากีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 6 (กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2560) ที่ได้จัดทำขึ้นเพื่อส่งเสริมพัฒนากีฬาสู่ความเป็นเลิศในทุกระดับอย่างยั่งยืนลดความเหลื่อมล้ำในสังคมและส่งเสริมพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ เน้นการบูรณาการร่วมกับแผนแม่บทและแผนปฏิบัติการปฏิรูปการกีฬาทันทีภายในและภายนอกและยุทธศาสตร์ของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา แนวทางการพัฒนาของประเทศ พร้อมทั้งให้ความสำคัญของการขับเคลื่อนเชิงนโยบายแนวทางในการพัฒนาด้านการกีฬา ตามแผนพัฒนากีฬาแห่งชาติได้วางยุทธศาสตร์ในการพัฒนา ไว้ 6 ยุทธศาสตร์ ไว้ดังนี้

1. ยุทธศาสตร์การพัฒนากีฬาขั้นพื้นฐาน
2. ยุทธศาสตร์การพัฒนากีฬาการออกกำลังกายและการเล่นกีฬาเพื่อมวลชน
3. ยุทธศาสตร์การพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศ
4. ยุทธศาสตร์การพัฒนากีฬาเพื่ออาชีพ
5. ยุทธศาสตร์การพัฒนาวិทยาศาสตร์การกีฬาและเทคโนโลยีการกีฬา
6. ยุทธศาสตร์การพัฒนากีฬาการจัดการกีฬากีฬาและการออกกำลังกาย

ซึ่งทั้ง 6 ยุทธศาสตร์เป็นยุทธศาสตร์ที่สนับสนุนการพัฒนากีฬาของชาติ ให้ได้รับการพัฒนาทุกระดับ ทั้งการกีฬาขั้นพื้นฐานเพื่อให้ประชาชนได้มีสุขภาพที่ดี พร้อมทั้งการออกกำลังกายเพื่อการสร้างความสามัคคี ส่งเสริมนักกีฬาที่มีทักษะสู่ความเป็นเลิศและอาชีพ โดยการได้รับความรู้และวิธีการฝึกโดยใช้เทคโนโลยี เพื่อพัฒนาขีดความสามารถของนักกีฬา อีกทั้งส่งเสริมสนับสนุนให้ได้รับความรู้เรื่องการบริหารจัดการกีฬา ทั้งที่เป็นภาครัฐและเอกชน

กีฬามวยไทยเป็นกีฬาที่สามารถเข้าได้ทุกยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนากีฬาแห่งชาติ ตั้งแต่ส่งเสริมให้เยาวชนได้รับความรู้ด้านกีฬามวยไทย รักในศิลปะการต่อสู้ประจำชาติ ให้ความสำคัญ เป็นทักษะที่ใช้ใน

การออกกำลังกาย และสามารถต่อยอดไปสู่การเป็นนักกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ และเป็นอาชีพได้ ในแต่ละปี ตั้งที่ได้ทราบนักกีฬามวยไทยสร้างรายได้จากการเป็นนักมวย จากการแข่งขันเป็นจำนวนเงินไม่น้อยและยังมี ค่ายมวยสำหรับรองรับชาวต่างชาติ ที่ชื่นชอบในกีฬามวยไทย ทั้งนี้ยังมีนักมวยไทยอีกหลายคน ที่ไปเป็นครูมวยในต่างประเทศ กีฬามวยไทยมีคุณค่าทางด้านจิตใจ มีประโยชน์ต่อสุขภาพ รวมทั้งมีคุณค่าทางเศรษฐกิจไม่น้อยไปกว่าชนิดกีฬาอื่น

มวยไทยเป็นศิลปะการต่อสู้ประจำชาติเป็นมรดกตกทอดมาจากบรรพบุรุษ เป็นศิลปะการต่อสู้ใน ระยะประชิดตัวที่ใช้ในศึกสงครามของทหารไทย เพื่อปกป้องประเทศและราชบัลลังก์ แม้ปัจจุบันการต่อสู้ได้ เปลี่ยนไปจากอดีตเป็นอย่างมาก กีฬามวยไทยก็ได้มีการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาเป็นกีฬาที่เป็นที่ยอมรับ และมีการแข่งขันในงานหรือเทศกาลต่าง ๆ ที่ยังคงอยู่ในวิถีของคนที่มีสายเลือดนักสู้ อยู่ อีกทั้งมีการจัดการแข่งขันในเวทีมวยมาตรฐานอยู่หลายเวที มวยไทยได้รับความนิยมอย่างมากมาย แม้ในบางช่วงกีฬามวยไทย จะนิยมฝึกเฉพาะการแข่งขัน เพื่อหาค่าตอบแทนเท่านั้น ซึ่งกลุ่มที่ฝึกมักจะเป็นผู้ที่มีความลำบากและเข้ามา ชกมวยเพื่อเลี้ยงชีพ หากแต่ปัจจุบันความนิยมด้านกีฬามวยนั้น ไม่เพียงเน้นการแข่งขันอย่างเดียว ยังเป็น แนวทางสำหรับการออกกำลังกายที่ดี ที่สามารถออกกำลังกายที่ทุกส่วนของร่างกาย ยังใช้ป้องกันตัวในคราว จำเป็นได้อีกด้วย ทั้งยังเป็นการอนุรักษ์ศิลปะประจำชาติไทย มวยไทยไม่ใช่ได้รับความนิยมเฉพาะคนไทย เท่านั้น หากแต่ยังได้รับความนิยมจากชาวต่างชาติ และได้มีการจัดการแข่งขัน เปิดสถานที่สำหรับการฝึกหัด มวยอย่างจริงจัง และนักมวยชาวต่างชาติได้เข้ามาเรียนรู้มวยไทยยังประเทศไทย ในแต่ละปีนั้นสร้างรายได้ ให้กับประเทศไทยไม่น้อย นักมวยไทยที่มีชื่อเสียงเมื่อเลิกชกมวยก็สามารถไปประกอบอาชีพการเป็นครูฝึก มวยที่ต่างประเทศมีค่าตอบแทนรายเดือนที่สามารถเลี้ยงชีพได้ไม่แพ้อาชีพอื่นเช่นเดียวกัน

จังหวัดศรีสะเกษเป็นจังหวัดหนึ่งในภาคอีสานตอนล่างที่มีประวัติความเป็นมายาวนาน ซึ่งเคย เป็นชุมชนที่มีอารยธรรมรุ่งเรืองมานับพันปี นับตั้งแต่สมัยขอมเรืองอำนาจ และมีชนเผ่าต่าง ๆ อพยพมาตั้ง รกรากในบริเวณนี้ ได้แก่ ส่วย เขมร ลาว เยอ ศรีสะเกษเดิมเรียกกันว่าเมืองขุขันธ์ มีประชากรประมาณ 1.45 ล้านคน มีเนื้อที่ประมาณ 8,840 ตารางกิโลเมตรมีทั้งหมด 22 อำเภอ จังหวัดศรีสะเกษได้รับการจัดตั้งเป็น “เมืองกีฬา” ครบวงจรของไทย ภายใต้วิสัยทัศน์ กีฬาสร้างคน คนสร้างเมือง-สร้างชาติ โดยกระทรวงการ ท่องเที่ยวและกีฬา การกีฬาแห่งประเทศไทย (กกท.) ได้ดำเนินการคัดเลือกจังหวัดต้นแบบในการจัดตั้งเมือง กีฬา (Sport City) ตามแผนพัฒนากีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 6 ยุทธศาสตร์ที่ 4 การพัฒนาอุตสาหกรรมกีฬา เพื่อเป็นส่วนสำคัญในการสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อมุ่งพัฒนาอุตสาหกรรมกีฬา แบบครบวงจรสามารถสร้างมูลค่าเพิ่ม และส่งเสริมเศรษฐกิจของประเทศ ในด้านการส่งเสริมอุตสาหกรรม กีฬา (Sports Industry Promotion) กีฬาเพื่อการท่องเที่ยว (Sports Tourism) และการจัดตั้งเมืองกีฬา

กีฬามวยไทยในจังหวัดศรีสะเกษและมวยไทยเป็นกีฬาที่ผู้คนอีสานเล่นมากที่สุด จากการสังเกต และการดูในการแข่งขันในรายการต่าง ๆ มีการจัดการแข่งขันในเทศกาลหนึ่งตลอดทั้งปีอย่างต่อเนื่อง จังหวัดศรีสะเกษเป็นจังหวัดที่มีค่ายมวยอยู่ 25 ค่าย ที่ขึ้นทะเบียนกับสมาคมมวยกีฬาจังหวัด ถือว่าเป็น จังหวัดที่มีความชื่นชอบในกีฬามวยไทย สนับสนุนให้ลูกหลานได้เล่นกีฬาประเภทนี้ อีกทั้งมีการจัดการ แข่งขัน กีฬามวยไทยแบบสมัครเล่นเพื่อให้นักเรียนได้ฝึกทักษะ เช่น การชิงแชมป์ จังหวัดศรีสะเกษ กีฬา จังหวัดในแต่ละปีการศึกษา

จากการที่ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องพบว่ามวยไทยมีประโยชน์หลายประการนอกจากเป็น วัฒนธรรม เป็นกีฬา เป็นการออกกำลังกายและศิลปะป้องกันตัว สิ่งที่เกิดขึ้นอีกประการหนึ่งเป็นการส่งเสริม การท่องเที่ยว มีการจัดการแข่งขัน มีผู้ที่ชื่นชอบในศิลปะมวยไทยเข้าชมจำนวนไม่น้อย ตามที่ได้กล่าวมาใน ข้างต้นเพื่อเป็นการศึกษาหาแนวทางในการอนุรักษ์ให้ศิลปะมวยไทยให้คงอยู่กับชนรุ่นหลังและประเทศไทย

ผู้วิจัยได้ศึกษาหาแนวทางจากผู้ที่เกี่ยวข้องในการอนุรักษ์และส่งเสริมศิลปะนี้โดยตรง คือ หัวหน้าค่ายมวยที่ขึ้นทะเบียนกับสำนักงานคณะกรรมการกีฬามวย การกีฬาแห่งประเทศไทย ของจังหวัดศรีสะเกษ

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาแนวทางการอนุรักษ์กีฬามวยไทย ในจังหวัดศรีสะเกษ
2. เพื่อพัฒนามวยไทยของจังหวัดศรีสะเกษสู่เมืองกีฬา

วิธีดำเนินการวิจัย/ ระเบียบวิธีวิจัย

1. การวิจัยครั้งนี้ ใช้วิธีเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยจัดสัมภาษณ์ หัวหน้าค่ายมวย ผู้ตัดสินกีฬามวยไทย และนักกีฬามวยไทยเพื่อสร้างเครื่องมือในการสำรวจแนวทางการอนุรักษ์และพัฒนากีฬามวยไทยของจังหวัดศรีสะเกษ
2. สร้างเครื่องมือจากการศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และจัดสัมภาษณ์ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง (Focus Group)
3. นำเครื่องมือที่สร้างขึ้นผ่านการพิจารณาโดยผู้ทรงคุณวุฒิ หาค่า IOC
4. นำเครื่องมือที่ได้ไปเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง
5. วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสำรวจโดยใช้สถิติและคำนวณหาค่าร้อยละ (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เพื่อศึกษาแนวทางการอนุรักษ์และพัฒนากีฬามวยไทยของจังหวัดศรีสะเกษ

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลและการจัดระเบียบข้อมูลให้สมบูรณ์ถูกต้อง แล้วใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS (Statistical Package for the Social Science) ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

เมื่อผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลเรียบร้อยแล้วผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่ได้มาตรวจสอบความสมบูรณ์ จากนั้นได้นำมาวิเคราะห์หาค่าสถิติ ดังต่อไปนี้

1. นำข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถามตอนที่ 1 มาแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละเพื่อนำเสนอในรูปแบบตารางและความเรียง
2. นำข้อมูลจากแบบสอบถามตอนที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามปรับปรุงแก้ไข (Editing) ผู้วิจัยตรวจสอบดูความสมบูรณ์ของการตอบแบบสอบถาม
3. การประมวลผลข้อมูล ข้อที่ได้นำมาบันทึกโดยใช้เครื่องคอมพิวเตอร์เพื่อประมวลผลข้อมูลใช้โปรแกรมสถิติสำเร็จรูป (Statistic Package for Social หรือ SPSS)
4. นำข้อมูลจากแบบสอบถามตอนที่ 3 เป็นข้อคำถามปลายเปิดมาสรุปนำเสนอในรูปความเรียง

เกณฑ์ของค่าเฉลี่ยในการประเมิน ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.51–5.00	หมายถึง	ในระดับมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย 3.51–4.50	หมายถึง	ในระดับมาก
ค่าเฉลี่ย 2.51–3.50	หมายถึง	ในระดับปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 1.51–2.50	หมายถึง	ในระดับน้อย
ค่าเฉลี่ย 1.00–1.50	หมายถึง	ในระดับควรปรับปรุง

สรุปผลการวิจัย

จากหัวหน้าค่ายมวยไทยในจังหวัดศรีสะเกษ

ข้อมูลตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามจากหัวหน้าค่ายมวยไทยในจังหวัดศรีสะเกษ

สรุปข้อมูลจากความคิดเห็นของหัวหน้าค่ายมวยไทยในจังหวัดศรีสะเกษ ต่อแนวทางการอนุรักษ์และพัฒนา กีฬามวยไทยของจังหวัดศรีสะเกษ พบว่า สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม จากหัวหน้าค่ายมวยไทยในจังหวัดศรีสะเกษ จำนวน 15 คน เป็นเพศชาย 100% อายุเฉลี่ย 45 ปี และระยะเวลาในการในการทำค่ายมวยเฉลี่ย 9 ปี

ข้อมูลตอนที่ 2 แนวทางการอนุรักษ์และพัฒนา กีฬามวยไทยของจังหวัดศรีสะเกษ จากหัวหน้าค่ายมวยไทย $n = 15$ พบว่าโดยรวมความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.43$) โดยเรียงลำดับแนวทางการอนุรักษ์และพัฒนาจากหัวหน้าค่ายมวยไทย พบว่า หากต้องการให้มวยไทยพัฒนานั้นหัวหน้าค่ายมวยต้องมีความเป็นธรรมต่อนักมวยและครูมวยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.56$) รองลงมาคือ ค่ายมวยมีเครือข่ายในวงการมวยอาชีพเพื่อโอกาสในการแข่งขัน ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.56$) ค่ายมวยควรมีครูมวยที่มีความรู้ความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.52$) ความสะอาดและปลอดภัยต่อนักกีฬาที่ทำการฝึกซ้อม ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.52$) ค่ายมวยควรมีอุปกรณ์กีฬามวยที่เพียงพอ ได้มาตรฐานในระดับมาก ($\bar{X} = 4.45$) ครูมวยควรมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี มีทักษะในการสื่อสารทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.43$) ค่ายมวยควรมีการฝึกซ้อมที่ทันสมัย นำหลักวิทยาศาสตร์การกีฬาไปปรับใช้ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.32$) ความน่าเชื่อถือของหัวหน้าค่ายมวย ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.21$)

จากโปรโมเตอร์จัดการแข่งขันกีฬามวยไทยในจังหวัดศรีสะเกษ

ข้อมูลตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามจากโปรโมเตอร์จัดการแข่งขันกีฬามวยไทย

สรุปข้อมูลจากความคิดเห็นของโปรโมเตอร์จัดการแข่งขันกีฬามวยไทย ที่มีต่อแนวทางการอนุรักษ์และพัฒนา กีฬามวยไทยของจังหวัดศรีสะเกษ พบว่า สถานภาพด้านเพศของโปรโมเตอร์จัดการแข่งขันพบว่าเป็นชาย 5 ท่าน คิดเป็นร้อยละ 100 อายุเฉลี่ย 47 ปี และ ระยะเวลาในการเป็นโปรโมเตอร์จัดการแข่งขันเฉลี่ย 10 ปี

ข้อมูลตอนที่ 2 แนวทางการอนุรักษ์และพัฒนา กีฬามวยไทยของจังหวัดศรีสะเกษ จากโปรโมเตอร์จัดการแข่งขัน พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.24$) โดยเรียงลำดับแนวทางการอนุรักษ์และพัฒนา กีฬามวยไทยของจังหวัดศรีสะเกษจากมากที่สุดลงมา ดังนี้ สถานที่จัดการแข่งขันมีความสะดวกในการเดินทางอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.58$) มีการจัดสภาพแวดล้อมในสนามมวยเพื่อให้เกิดความน่าสนใจของผู้เข้าชม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.56$) มีความสม่ำเสมอในการจัดการแข่งขัน อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.51$) ส่งเสริมสนับสนุนนักมวยที่มีความสามารถให้มีชื่อเสียงและรายได้มากขึ้น อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.44$) มีรางวัลพิเศษให้กับนักมวยที่ทักษะที่ดี และมีท่าแม่ไม้มวยไทยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.34$) โปรโมเตอร์จัดการแข่งขัน มีความน่าเชื่อถืออยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.33$) มีเครือข่ายในการจัดมวยและได้รับความร่วมมือทุกภาคส่วนในการจัดการแข่งขัน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.31$) สถานที่จัดการแข่งขันมีความสะอาด ปลอดภัย อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.79$) และโปรโมเตอร์ต้องเอาใจใส่ต่อตัวนักมวยและคณะนักมวยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.39$)

จากนักกีฬามวยไทยในจังหวัดศรีสะเกษ

ข้อมูลตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามจากนักมวยไทยในจังหวัดศรีสะเกษ

สรุปข้อมูลจากความคิดเห็นของนักมวยไทยในจังหวัดศรีสะเกษต่อแนวทางการอนุรักษ์และพัฒนา กีฬามวยไทยของจังหวัดศรีสะเกษ พบว่า นักมวยไทยชาย จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 65 และเป็น นักกีฬามวยไทยหญิง 7 คน จำนวนร้อยละ 35 นักมวยไทยที่สำรวจอายุเฉลี่ย 21 ปี และระยะเวลาในการชกมวยจนถึงปัจจุบัน จำนวน 7 ปี

ข้อมูลตอนที่ 2 แนวทางการอนุรักษ์และพัฒนา กีฬามวยไทยของจังหวัดศรีสะเกษ จากนักกีฬามวยไทยในจังหวัดศรีสะเกษ พบว่าเห็นด้วยจากข้อมูล โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.39$) โดยเรียงลำดับแนวทางการอนุรักษ์และพัฒนา กีฬามวยไทยของจังหวัดศรีสะเกษจากความคิดเห็นของนักกีฬามวยไทยจากมากที่สุดลงมา ดังนี้ ส่งเสริมให้นักกีฬาได้รับการศึกษาที่ดีเพื่ออนาคตหลักจากเลิกชกมวย อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.61$) ในการแข่งขันควรมีค่าตอบแทนให้กับนักกีฬาอย่างเหมาะสม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.56$) ควรมีสถานที่ฝึกมวยหรือเรียนสำหรับผู้สนใจให้มากขึ้น อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.53$) ควรมีการจัดการแข่งขัน เพื่อให้ผู้ที่สนใจได้เข้าร่วมแข่งขันอย่างสม่ำเสมอ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.45$) ควรมีการสนับสนุนด้านอุปกรณ์การฝึกซ้อม จากหน่วยงานภาครัฐและเอกชน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.23$) มีการสนับสนุนส่งเสริมจากผู้บริหาร ผู้นำชุมชน หัวหน้าค่ายมวย หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.35$) มีสวัสดิการที่ดีแก่นักมวย อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.23$) และในสถานศึกษาควรมีการเรียนการสอนมวยไทย อยู่ในระดับมากค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 4.21$) จากการศึกษาจากนักมวยที่ตอบแบบสอบถามพบว่า นักมวยส่วนมากมีความต้องการเรียนควบคู่กับการชกมวย

อภิปรายผล

หัวหน้าค่ายมวยไทยในจังหวัดศรีสะเกษ

การสำรวจข้อมูลจากหัวหน้าค่ายมวยในจังหวัดศรีสะเกษ พบว่า หัวหน้าค่ายมวยไทยในจังหวัดศรีสะเกษเป็นเพศชายทั้งหมด เนื่องจากการเป็นหัวหน้าค่ายมวยต้องมีความชอบในชนิดกีฬาและต้องมีทักษะและสมรรถภาพทางกายเพื่อถ่ายทอดความรู้ให้แก่ นักมวย และหัวหน้าค่ายมวย กล่าวว่าหากต้องการให้มวยไทยพัฒนานั้นหัวหน้าค่ายมวยต้องมีความเป็นธรรมต่อนักมวยและครูมวยอยู่ในระดับมากที่สุด รูปแบบการบริหารจัดการกิจกรรมกีฬามวยไทยเพื่อสร้างเจตคติที่เอื้อต่อการเสริมสร้างความมั่นคง องค์ประกอบของรูปแบบ คือ ปัจจัยเพื่อการบริหาร ประกอบด้วย บุคลากร วัสดุอุปกรณ์ งบประมาณและการจัดการด้านกระบวนการบริหารคือการวางแผนการดำเนินงานการประสานการติดตามและการควบคุม มีความสอดคล้องกับ (ชาวุฒิ ปลื้มสำราญ, 2557) เรื่อง การวิจัยใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพการเก็บข้อมูลใช้แบบประเมินเจตคติ แบบสัมภาษณ์และวิเคราะห์ข้อมูลเชิงเนื้อหา ผลการวิจัยนำเสนอว่า การสร้างเจตคติที่เอื้อต่อการเสริมสร้างความมั่นคงด้วยมวยไทยกลุ่มตัวอย่างที่ร่วมโครงการมีเจตคติดีกว่าก่อน เข้าร่วมกิจกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.5 ในกีฬามวยอาชีพนักกีฬา กับผู้ฝึกสอนหรือหัวหน้าค่ายมวยนั้น จะต้องมีความชัดเจนเรื่องรายได้ ของตัวนักกีฬามวยอย่างชัดเจน เพื่อความสบายใจทั้งสองฝ่าย

ความสามารถของผู้ฝึกสอนค่ายมวยพบว่า มีครูมวยที่มีความรู้ความสามารถในการถ่ายทอดความรู้เพื่อให้ผู้เรียนเกิดพัฒนาการที่ดีมีขีดความสามารถเต็มศักยภาพ มีความสอดคล้องกับ (ต่อศักดิ์ แก้วจรัสวิไล, 2554) การพัฒนาหลักสูตรรายวิชามวยไทยระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ตามหลักสูตรแกนกลางสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 พบว่าหลักสูตรขั้นพื้นฐานที่ควรดำเนินการจัดการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนประกอบด้วย หน่วยที่ 1 ตำนานมวยไทย ประกอบด้วยเนื้อหา การปลุกฝังให้เห็นความสำคัญและคุณค่าของมวยไทย ประวัติความเป็นมาของมวยไทย หน่วยที่ 2 กติกาญูรู้คุณ เนื้อหาประกอบด้วยการไหว้ครูรำมวยไทยท่าพรหมนั่งพรหมยืน หน่วยที่ 3 นวอาวุธ เนื้อหาประกอบด้วย การเคลื่อนที่การใช้หมัด เท้า เข่า ศอก

และแม่ไม้มวยไทย 15 แม่ไม้มวยไทย 4 มวยแอโรบิก เนื้อหาประกอบด้วยมวยไทยและสมรรถภาพทางกาย จากโครงสร้างของหลักสูตรมีความเหมาะสมกับผู้เรียน โดยทำให้ผู้เรียนเกิดมีความรู้ ทักษะ เจตคติ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์และสมรรถภาพทางกายที่สูงขึ้นก่อนการเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ 0.1

องค์ประกอบของการบริหารจัดการค่ายมวย ทั้งทางด้าน ความสะอาดและปลอดภัยต่อนักกีฬาที่ทำการฝึกซ้อมมีอุปกรณ์กีฬามวยที่เพียงพอ ได้มาตรฐาน มีมนุษย์สัมพันธ์ที่ดี มีทักษะในการสื่อสารทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษมีความสอดคล้องกับ (วีระ กังฉปศิริพันธ์, 2557) รูปแบบการบริหารจัดการศูนย์อนุรักษ์มวยไทยแห่งชาติ เป็นรูปแบบการบริหารจัดการศูนย์อนุรักษ์ศิลปะมวยไทยชาติ มีทั้งหมด 8 องค์ประกอบได้แก่ ด้านงบประมาณและเงินสนับสนุนองค์ประกอบด้านบุคลากร องค์ประกอบด้านการสร้างภาคีเครือข่าย กิจกรรมส่งเสริมมวยไทยทั้งในและนอกประเทศ องค์ประกอบด้านเครื่องมือเครื่องใช้สำนักงาน องค์ประกอบด้านวัสดุอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก องค์ประกอบด้านกระบวนการบริหารจัดการ องค์ประกอบด้านระบบฐานข้อมูลและการประชาสัมพันธ์ องค์ประกอบด้านหลักธรรมาภิบาล

โปรแกรมเตอร์จัดการแข่งขัน

การสำรวจข้อมูลที่ได้จากโปรแกรมเตอร์จัดการแข่งขันจำนวน 10 คน เป็นเพศชายทั้งหมด เฉลี่ยระยะเวลาการทำงานเป็นโปรแกรมเตอร์จัดการแข่งขัน 9 ปี แนวทางการอนุรักษ์และพัฒนากีฬามวยไทยของจังหวัดศรีสะเกษนั้น พบว่าโปรแกรมเตอร์จัดการแข่งขันต้องมีความน่าเชื่อถือในการจัดการแข่งขัน ควรจัดสภาพแวดล้อมในสนามมวยเพื่อให้เกิดความน่าสนใจของผู้เข้าชม สถานที่จัดการแข่งขันต้องมีความสะดวกในการเดินทางและมีความเหมาะสมในการจัดการแข่งขัน มีความสอดคล้องกับ (วินัย พูลศรี, 2555) การศึกษาวิจัยเกี่ยวกับมวยไทย เรื่องมวยไทยการจัดการมรดกภูมิปัญญาของชาติไทยสู่ระบบธุรกิจสากล ซึ่งมีส่วนเกี่ยวข้องกับการพัฒนารูปแบบกีฬามวยไทยการเป็นกีฬาสากล คือการพัฒนารูปแบบการจัดการธุรกิจมวยไทยอาชีพสู่เส้นทางธุรกิจสากล พบว่า มวยไทยเป็นกีฬาเป็นวัฒนธรรม เป็นเอกลักษณ์ของมรดกชาติที่ทรงคุณค่า สามารถสร้างรายได้ สร้างอาชีพ สร้างเศรษฐกิจ สร้างมูลค่าเพิ่มและพัฒนาคนให้เกิดความสมบูรณ์มากขึ้น โดยการบริหารจัดการเป็นระบบมีประสิทธิภาพ มาตรฐาน แบ่งเป็น 4 ด้าน ดังนี้

1. การพัฒนาบุคลากรที่เกี่ยวข้องแบบครบวงจร โดยมีรูปแบบบริหารจัดการเริ่มจัดทำแผนพัฒนาแบบครบวงจร สร้างหลักสูตรมาตรฐาน จัดอบรมบุคลากรทุกระดับ นำหลักการทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีการกีฬาพัฒนาทักษะมวยไทย จัดตั้งสถาบันผลิตพัฒนาบุคลากร จัดทำระบบฐานข้อมูลสารสนเทศ รัฐบาล กำหนดนโยบายเชิงรุก องค์กรมวยไทยอาชีพ ภาครัฐ เอกชน กำหนดทิศทางการบริหารจัดการพัฒนาร่วมกันอย่างเป็นระบบ

2. การพัฒนาการจัดการแข่งขันให้เป็นระบบมาตรฐานสากล องค์กรหลักกำหนด กฎระเบียบ กติกา ข้อบังคับให้ดำเนินการปฏิบัติในรูปแบบทิศทางเดียวกัน โดยกำหนดมาตรฐานผู้จัดการแข่งขัน มาตรฐานสนามมวย มาตรฐานผู้ชม การตลาด สิทธิประโยชน์และประชาสัมพันธ์

3. การพัฒนาปัจจัยพื้นฐานสิ่งอำนวยความสะดวก สนามมวย ค่ายมวย และการนำวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีการกีฬามาประยุกต์ใช้กับมวยไทย โดยมีรูปแบบการพัฒนา 3 ด้าน ดังนี้

- 3.1 สนามมวยไทยเวทีแห่งชาติต้นแบบที่เป็นเอกลักษณ์ศิลปะมวยไทย พัฒนาเป็นมาตรฐานสากล

- 3.2 ค่ายมวยไทยอาชีพต้นแบบ มาตรฐานที่อนุรักษ์ในรูปแบบวัฒนธรรม เอกลักษณ์ของไทย เพื่อเป็นต้นแบบของค่ายมวยไทยอาชีพ

- 3.3 หลักสูตรสมรรถนะครูมวยไทยเป็นหลักสูตรที่ใช้ในการถ่ายทอดองค์ความรู้ กระบวนการเรียนรู้ทักษะมวยไทยที่ถูกต้องและเป็นธุรกิจกีฬาที่ก้าวสู่มาตรฐานสากล โดยใช้หลักสูตรสมรรถนะครู

มวยไทย 3 ระดับ ได้แก่ ระดับครูผู้ช่วย (C License) ระดับครู (B License) และระดับอาจารย์ (A License) เพื่อเพิ่มศักยภาพผู้ฝึกสอนมวยไทย ต้องได้รับการพัฒนาตนเองเข้ารับการฝึกอบรมในหลักสูตรครูมวยไทยทั้ง 3 ระดับ เพื่อนำแนวทาง วิธีการ กระบวนการ องค์ความรู้ทักษะมวยไทยปฏิบัติได้อย่างถูกต้อง ประเด็นสำคัญการบริหารจัดการมวยไทยในรูปแบบธุรกิจอาชีพสู่ความเป็นสากลได้อย่างเป็นระบบมีคุณภาพมาตรฐาน

4. การพัฒนาระบบการบริหารจัดการกีฬามวยไทยอาชีพ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพระบบทุกระดับแบบบูรณาการประสานความร่วมมือกับบุคคล องค์กร เครือข่ายภาครัฐและภาคเอกชน

นักกีฬามวยไทยในจังหวัดศรีสะเกษ

การสำรวจข้อมูลที่ได้จากนักกีฬามวยไทยในจังหวัดศรีสะเกษ จำนวน 20 คน แยกเป็นเพศชายจำนวน 13 คน และเพศหญิงจำนวน 7 คน พบว่าอายุเฉลี่ยของนักกีฬาที่ทำการแข่งขัน อยู่ที่ 21 ปี และแข่งขันมาแล้วเฉลี่ย อยู่ที่ 7 ปี พบว่า แนวทางการอนุรักษ์และพัฒนากีฬามวยไทยของจังหวัดศรีสะเกษนั้น นักกีฬามวยไทยต้องการให้ส่งเสริมการเล่นกีฬาควบคู่กับการศึกษาที่ดีเพื่ออนาคตหลังจากเลิกเล่นกีฬา พร้อมทั้งควรมีค่าตอบแทนให้กับนักกีฬาอย่างเหมาะสม และมีสถานที่ฝึกซ้อมมวยหรือเรียนสำหรับผู้ที่มีความสนใจ มีการสนับสนุนส่งเสริม จากผู้บริหาร ผู้นำชุมชน หัวหน้าค่ายมวย หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีความสอดคล้องกับ (ไตรลักษณ์ คำนิล, 2546) ได้ทำการวิจัยเรื่อง แรงจูงใจของนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นที่เข้าร่วมในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย แห่งประเทศไทยครั้งที่ 30 การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาแรงจูงใจในการเล่นกีฬามวยสากลสมัครเล่น และเพื่อเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเล่นกีฬามวยสากลสมัครเล่น ทั้ง 6 ด้าน ระหว่างนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นมหาวิทยาลัยของรัฐบาลกับของเอกชน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นที่เข้าร่วมในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย แห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30 จำนวน 150 คน เครื่องมือที่ใช้ ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นและนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ โดยวิธีการแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ และเปรียบเทียบแรงจูงใจทั้ง 6 ด้าน โดยใช้สถิติไค-สแควร์ (Chi-Square) และกำหนด ความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลการวิจัย พบว่า

1. แรงจูงใจของนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นที่เข้าร่วมในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30 ของนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นมหาวิทยาลัยของรัฐบาลด้านสุขภาพอนามัยมีแรงจูงใจอยู่ในระดับมากที่สุด ด้านรายได้และผลประโยชน์ ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านเกียรติยศชื่อเสียงและด้านความก้าวหน้าในอนาคต มีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก

2. แรงจูงใจของนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นที่เข้าร่วมในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30 ของนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นมหาวิทยาลัยของเอกชนด้านสุขภาพอนามัยด้านรายได้และผลประโยชน์ ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ ด้านเกียรติยศชื่อเสียง และด้านความก้าวหน้าในอนาคต มีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้องมีแรงจูงใจอยู่ในระดับปานกลาง

3. เปรียบเทียบแรงจูงใจในการเล่นกีฬามวยสากลสมัครเล่น ทั้ง 5 ด้าน ระหว่างนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นมหาวิทยาลัยของรัฐบาลกับของเอกชน

3.1 แรงจูงใจในการเล่นกีฬามวยสากลสมัครเล่น ด้านสุขภาพอนามัย ระหว่างนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นมหาวิทยาลัยของรัฐบาลกับของเอกชน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.2 แรงจูงใจในการเล่นกีฬามวยสากลสมัครเล่น ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ ระหว่างนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นของมหาวิทยาลัยของรัฐบาลกับของเอกชน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.3 แรงจูงใจในการเล่นกีฬามวยสากลสมัครเล่นด้านบุคคลที่เกี่ยวข้องระหว่างนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นมหาวิทยาลัยของรัฐบาลกับเอกชน แตกต่างกันอย่างน้อยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.4 แรงจูงใจในการเล่นกีฬามวยสากลสมัครเล่น ด้านเกียรติยศชื่อเสียงระหว่างนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นมหาวิทยาลัยของรัฐบาลกับเอกชน แตกต่างกันอย่างน้อยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.5 แรงจูงใจในการเล่นกีฬามวยสากลสมัครเล่น ด้านความก้าวหน้าในอนาคตระหว่างนักกีฬามวยสากลสมัครเล่น มหาวิทยาลัยของรัฐบาลกับเอกชน แตกต่างกันอย่างน้อยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อเสนอแนะ

1. ควรมีการศึกษาการพัฒนาารูปแบบการจัดการธุรกิจมวยไทยอาชีพของเวทีมวยชั่วคราว
2. ควรมีสถานที่เพื่อส่งเสริมศิลปะการต่อสู้ป้องกันตัวด้านภูมิปัญญาไทย สาขาศิลปะการต่อสู้ป้องกันตัว ในระดับจังหวัดทุกจังหวัด

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงท่องเที่ยวและกีฬา. (2560). *แผนพัฒนากีฬาแห่งชาติ. 2560-2564* (ฉบับที่ 6). กรุงเทพฯ: ไทยมิตรการพิมพ์.
- ฉัตรกมล ปิยารุพร. (2562). *การปกป้องมรดกทางวัฒนธรรม*. กรุงเทพฯ: ศูนย์แห่งความเป็นเลิศด้านการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน องค์การบริหารพัฒนาพื้นที่พิเศษเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน (องค์การมหาชน).
- ต่อศักดิ์ แก้วจรัสวิไล. (2554). การพัฒนาหลักสูตรรายวิชามวยไทย ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. *วารสารศิลปการศึกษาศาสตร์วิจัย*, 2(2), 274-286.
- ไตรลักษณ์ คำนิล. (2546). *แรงจูงใจของนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย ครั้งที่ 30*. ปริญญาโท กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ธาวุฒิ ปลื้มสำราญ. (2557). *รูปแบบการบริหารจัดการกิจกรรมกีฬามวยไทยเพื่อสร้างเจตคติที่เอื้อต่อการเสริมสร้างความมั่นคง*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ.
- พระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ 2553. (2553, 4 พฤศจิกายน). ราชกิจจานุเบกษา. เล่ม 127 ตอนที่ 69 ก. หน้า. 23-39.
- วินัย พูลศรี. (2555). *การจัดการมรดกภูมิปัญญาของชาติไทยสู่รูปแบบธุรกิจสากล*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโท บัณฑิต. สาขาวิชาวัฒนธรรมศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม).
- วีระ กัจฉปรีรินทร์. (2557). *มวยรูปแบบการบริหารจัดการอนุรักษ์ไทย*. (วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรดุษฎีบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง).